

איך הגן פרס על בן-גוריון?

כשהתבקש הרמטכ"ל רב-אלוף היום **בריקב** לאימכר להגיב על דברים שאמר **מושה דיין** בכעיה ביטחנית מסוימת. אמר: „יש לי הסדר עם שר הביטחון אני לא מפרש אור-תו והוא לא מפרש אותי.“

אחרי שהצבעו בישיבת הממשלה בעד נסיעתו של שר החוץ **אבא אבן** לגרמניה, בן-גוריון לעמדתו של השר **מונהם כגין**, פגש שר הביטחון **עזר וייצמן** במסדרונות ה-כנסת את ח"כ **שמואל אמר**. אמר תמיר: „עכשיו הם יעשו לך מה שעשו לי.“ באותו ערב הופיע וייצמן לישיבת סיעת חרות בכנסת כדי להסביר את הצבעתו, פתח את דבריו: „יש לי בדיחה שבשילכם: פגשתי את שמואל תמיר והוא אמר לי שתעשו לי מה שעשיתם לי.“

הבדיחה האחרונה הנפוצה בפריז: הנשיא **ד'רז' פריז** **מלפיד** נכנס לבאר. הבארמן שואל אותו „מה תשתה?“ „הכל חוץ **ממוקה**“, השיב פומפידו. „או אולי תשתה תה?“ שאל המלצר. „טוב“, הסכים ה-נשיא. „אבל בלי **לימוזן**!“

מוכר ההסתדרות החדש **יצחק בן-אהרון** בא בטענת לחברי ביטאון ההסתדרות דבר, על כי לגבי מדיניות-השכר דוגל העיתון בקו הממשלה ולא בקו ההסתדרות. השיבו לו חברי מערכת דבר: „ההסתדרות עדיין לא גיבשה עמדה סופית בשאלה זו, לכן יש בהחלט מקום להבעת דיעה עצמית מצד מערכת דבר. עליך ענה בן-אהרון: „העצמאות הזאת תיפסק בעתיד הקרוב!“

חילופי-דברים חריפים היו לבן אהרון גם עם **גולדה מאיר**. היה זה במהלך הדיון על מדיניות-השכר, כשגולדה הסתמכה על דברי בן-אהרון, כי העלאת השכר, כפי שהוא מציע אותה,

הלולוברי ג'ידה

שימשה כמטרה למיתקפת הקרו לשמוורת הטבעי, אחי-רי שראו את הפרווה החדשה שלה, העשויה מפרוות עשרה נמרים, לדעתם. „המעיל עשוי רק משלושה נמרים ולא אני הרגתי אותם“, אמרה ג'ידה.

לא תפגע ביציבות המשק. כשהתפלמטה עם בן-אהרון על קביעתו, שאל אותה מוכר ההסתדרות, איפה אמר זאת? „קראתי זאת בעיתון“, אמרה גולדה. בן-אהרון הגיב ברוגז: „לפעמים את קוראת ושומעת, מה שאת רוצה. את לפעמים סלקטיבית לא רק בקריאה אלא גם בשמיעה...“

ישבו השבוע עיתונאים בכירת **סוקולוב** וניתחו את צורות-הנאום של מנהיגים גדולים. השיחה הגיעה לנאומי ה-מתמשים והמסורבלים של **יצחק טבנקין**. איך מסביר מנהיג אחדות-העבודה את אורך נאומיו? לדברי אחד העיתונאים: „כל מילה מזכירה לי נושא שלם. ואיך אפשר להחזיק מ-נושאים שלמים?“

השר בליתיק **ויקטור שביטוב**, יצא לאפריקה כדי לייצג את ישראל בחגיגות יום-השנה לצממאות קמרון. כשנשאל אל אחד מפעילי מפ"ם באשקלון מדוע שלחו דווקא את שביטוב, השיב: „ויקטור הוא מיוצאי המזרח, והוא שחום יותר מכל השרים שלנו, לכן יש סיכוי שלא יאכלו אותו שם — הרי דוא דומה להם.“

בוועידת ראבט רגזו רבים מהמשתתפים על **גמאל עבד-אל-אזיז**. לא כולם יודעים מדוע היה הרגז? השבוע, עת ביקר בלבוב, סיפר נאצר לעיתונאי לבנוני: „לא ביקשתי כסף. ביקשתי רק גברים... גברים שיחליטו, לכן רגזו עלי.“

עם התמונתו של **שמ"עון פרס** לשר בליתיק לענייני השטחים, נזכרו ידיו בכנס של הנוער העובד שהתקיים ב-1946 בפורייה, כששמעון פרס — אז פרסקי — היה מוכר הנוער העובד. באותה ועידה סוערת גם **דויד בן-גוריון**, הרוחות סערו, ובחור אחד בשם שמוליק השליך בבי. גי. כסא פרסקי השליך עצמו מנגד ו-הגן בגופו על הזקן. מאז, בכל הזדמנות כשמדובר ב-קאריירה של שמעון, מלגלים החבריה על שמוליק: „אתה שתוק! הרי אתה עשית את פרס!“

מה זה טריו גמ"ד? **גלילי, מאיר, אבן**. ומה זה טריו יא"ס? **יאאל, אבן, ספיר**.

איך שוטר רושם דו"ח?

כל מי שעובר בתחנה ה-מרכזית בתל-אביב נתקל בחסידי חבידי המנסים לשכנע גברים להניח תפילין. השבוע הצליחו שני חסידים לשכנע גבר שחור-חר להניח תפילין ולחזור על הברכה. כשסיים, ביקש ממנו אחד החסידים: „אדוני, תניח כל יום, טוב?“ „אבל אין לי“, השיב החשוד. „מה, אתה לא דתי?“ התעניין החסיד. „כן“, השיב **עבד אל-רחים מירוי** שלים המזרחית, העובד כרוכל בתל-אביב. „אני דתי מאוד ו-אבי גם. אני מתפלל כל יום

שישי במיסגד — אבל בלי זה.“

בערב רעיונות שהתקיים אביב, הופיע גם **מרדכי השבוע** במלון שרתון בתל-רמלים שסיפר על קורות ה-משפט בשווייץ. לשאלה אם היה לו איזשהו קשר לתוקפי המטוס, סיפר: „רק פעמיים. פעם כשהם קיבלו עיתונים ערביים וביקשתי מהם עיתון, ופעם שנייה כשאני קיבלתי עיתונים בערב-ריהם ביקשו ממני עיתון.“

בהצגת הבכורה של ה-מחזה הנערים שבחבורה, שנערכה בקיבוץ העוגן ללא אישור של הצנזורה, הופיע שר-טר מנפת-נתניה שעקב אחרי כל ההצגה ובסיומה ניגש ל-מפיק ההצגה **יעקב אגמון** כדי לרשום לו דו"ח על הצגה בלי רשיון. בין שאר השאלות שאל השוטר את אגמון: „מה שם ההצגה שהצגתם?“, הנערים

בחבורה, השיב אגמון. „איך?“ שאל השוטר, שלא קלט את שם ההצגה. „תכתוב“, אמר לו אגמון, „הנערים בחבורה נקודת-השוטר כתבו שם ההצגה: הנערים בחבורה נקודה. אגמון נטל את העט ומחק את המילה נקודת-השוטר ברו"ח: „הי גיל מחק את המילה נקודה.“

לפני ההצגה, העוסקת ב-הומוסקסואלים, התעניינו כמה מותיקי הקיבוץ אצל המפיק על תוכן ההצגה. הסביר להם אגמון בצחוק: „זה מחזה ציוני מתקופת העלייה השנייה, המספר על נערים שעלו מרוסיה ו-התאגדו כמנהג הימים ההם חבורות חבורות. יש גם שרי-רס?“ שאלה אחת הוותיקות. בו במקום עשה אגמון פראפ-ראזה על שורה מתוך השיר תחזקנה האומרת אל יפול רוח-כס עליזים מתרוננים, ואמר: „שרים את השיר עליזים מת-רוממים.“

אחרי שהופיע בהיכל התרבות בערב באז, מתכננת להקת-הקצב הצ'יצי'ים ערב שירים חסידי, כשאחד השירים הוא פרי-עטו של נשיא המדינה **זלמן שזר**.

סמריבטיז הלוצי
 עכשיו כבר מותר לגלות כיצד ביצעו בארץ סטריפטוי בתקופת המנדט הבריטי, סטריפטוי חלוצי אמיתי, בקצב הטנגו וב-פיה: „נראה להם! נראה להם ברצינות! להתעסק איתנו לא כדאי!“ זה מתחיל בחליצת עלילים מסורבלות, הסרת גרבי הכותנה הציבעוניות ובשיטת הסוודרים הגסים והחצאיות הא-רוכות. אבל חולצה נשאר חולצה. כשהיא עושה סטריפטוי אז לא עד הסוף. היא מוכנה להוריד הכל עד הקומבניזון ולא יותר מזה. כל זה משוחזר במחזמר „לחיי הסוסים“ המוצג בתיאטרון גודיק. שלוש התמונות (למעלה, משמאל ומימין) ממחישות את הסטריפטוי החלוצי כפי שהוא מוצג במחזמר. בתמונה העליונה משמאל נראית הזמרת אלכסנדרה, כוכבת המחזמר, שאמרה: „אני לא חושבת שאמרו לי להוריד יותר מהקומבניזון, כי זה הכי אסתטי בשבילי. בשביל הקאריירה שלי הייתי מוכנה להתי-פט לגמרי, אבל הבמאי יודע מה מתאים לי ומה לא מתאים.“